

Antwerpen 28 september 1969  
 zondagmorgen  
 ( geen middagdienst

1. Mededelingen: Deze week a/s woensdag worden de catechisaties hervat om kwart over zeven diegenen die nog geen catechetisch onderwijs ontvangen. Om acht uur de clubs van vorig jaar .Om 9 uur de belijdenis catechisanten. Stuur uw kinderen-wanneer u ze er rijp voor acht, als t ' u blijft naar mij toe.
  2. Groo Geuzenweekeinde zaterdagavond en zondag II en I2 oktober voor alle protestantse jongeren van 8 ± 15 jaar en ouder onder leiding van de predikanten Beukenhorst Eikelboom en Mij. Er is alles op alles gezet om een goede start te maken.Opgave bij Herman Toorman.
  - 3 Bediening Heilige Doop is aangevraagd door br. en zr. Filippo Keurerix voor hun zokntje Walter
  4. In verband met de intrede van Ds. Beekenkamp vanmiddag geen dienst.
  - 5 Kollekte bestemd voor Kerk en Diaconie.
- 

## 2. Stil Gebed

3. Votum: In de naam van de Vader en de zoon en de Heilige Geest.
4. Groet: Geliefde gemeente Genade zij u en vrede van Hem die is en die was en die komt.  
 En van de zeven Geesten die voor zijn troon zijn  
 en van Jezus Christus die de getrouwe getuige is de  
 eerstegborene uit de doden en de overste van de koningen der  
 aarde. amen
5. Wij zingen Psalm 87/I en 2
6. Wij luisteren nu naar het gebod van God en zingen Gezang 3  
 Mattheus 22/ 34 - 40
7. Bij gaan nu over tot de bediening van de Heilige Doop  
 lezen het formulier *237*  
 wij zingen na de bediening Psalm 87/ 3 en 4.

n a a m :      W A L T E R      P H I L I P P O.

## 8. Terug op kansel Lezen Hooglied 5/6-I6

zingen lees u de tekst erbij Ruth I/I6-I7

dan is u wellicht dit lied wat nu zingen ook wat duidelijk  
 psalm ~~45/4~~ en 6. *73/10*

in ieder geval hoop ik dat do or de verkondiging dit psalmlie  
 u wel meer zal zeggen .

## 9. prediking en orgelspel

## 10 Dankgebed

## 11 Kollekte kerk en diaconie .

## 12 slotzang Psalm 84 84/I

## 13 . zegen

Wij danken U Trouwen God en vader, dat Gij door uw Woord en Geest  
ons altijd wilt regeren  
En wij bidden u dat wij indachtig mogen worden in deze waan- ennschijn  
wereld- ook in deze onderwereld van de kerk, dat er mogelijkheden zijn  
UW Mogelijkheden, die nog niet bedacht zijn  
en die als ze over ons komen ons ~~verrukken~~ ons de grote zekerheid  
de grote evidentie de grote verrukking geven

Wij danken voor u voor dit woord van de bruidelijke overgave  
dit zich met geweld binnendringen in uw koninkrijk  
waarop uw welbehagen rust, wat Gij bewerkt

Want Heer hoe zou zon liefde in ons hart gevonden worden, wanneer  
Gij niet ons verliefd maakte.

Wilt u de woorden die gesproken zijn schiften, ze uiteenwerpen  
wat dienstig is en niet, dat het woord met ons meegaat als het grote  
bezit.

Ga met ons mee in ons leven in het denken, in het zorgen, in het  
leiden, in het helpen, opdat we ons niet vertillen aan dingen die  
allang volbracht zijn opdat we niet mistroostig zouden worden

Maak ons bescheiden opdat wij ons onthouden van grote oordelen  
en grote woorden, maar maak daar ruimte voor de liefdesverklaring  
waar ze al tijden bezig is naar buiten te komen

Bescherm ons allen bij het heilig evangelie, wat ons heden verkondigd  
is wat ons in de doop bezegeld en bekrachtigd is

Doe deze karavaan waaraan dit kleine jongetje is toegevoegd verder trekk

## GELIEFDE GEMEENTE VAN ONZE HEER JEZUS CHRISTUS.

Al twee maal hebben we in een namiddagdienst dit kleine boekje geopend en er wat uitgelezen.

Dat eerste stuk van de emigratie

Dat tweede stuk van het begin der terugkeer.

En al vertellend vonden we al spoedig de rode draad van dit kleine boekje.

We zeiden: Het gaat in dit boekje toch om het gewone leven dat gewone leven van ons, waarin het meezit of tegenzit en 't zal bij Elimelech goed tegen met die laagconjunctuur die honger. Daarom viel die eenvoudige beslissing "we gaan weg en maar elders ons geluk beproeven" "zeker een heidens land, maar God zal toch ook wel daar met ons zijn".

De rode draad is dat gewone leven met geen briefjes uit de hemel of aparte stemmen van God: dit is goed en dat is fout.

Nietwaar: t' was zo moeilijk te beoordelen of Elimelech nu goed of kwaad deedt, of naomi door de meisjes terug naar Moab te verwijzen nu haar geloof verzaakte of toch een raad gaf waarop Gods welbehagen rustte

t'Gewone leven; Neen we zagen niet zomaar Gods hand. Nu ja achteraf helemaal achteraf toen die naam David viel, toen zeiden we: O, ja wat een ~~hij~~ loopt erdoor.

t'Gewone leven waar een vrouw na een goed huwelijk haar man verliest waar vrij jonge vrouwen in één klap hun jonge sterke mannen kwijt raken

tWerd een tranboekje, boekje der weduwen, vrouwen die weten te vechten als Rispa met God tegen God om zeven dode zonen en die andere weduwe aan de beek krith vechtend met die Gods gezant om haar dode jongetje..

t'Gewone leven. <sup>De</sup> weduwe Naomi keert terug. Uit geloof? om om ~~de~~ het  
 Israelitische ~~XXXX~~ Weduwenpensioen

Keert weder, keert weder was een der themas vorige week.

Keert terug naar Moab beveelt Naomi

Keert weder en ging het niet om de wederkeer van de volkeren tot  
 die God der Woorden, die God van Israel ?

Orpa keert weder <sup>naar Moab/</sup> gedreven door een innerlijke noodzakelijkheid

ze moet die innerlijke stem volgen. daarbij aangezet door  
 Naomi

Maar handen af van Orpa .

wie wil veroordelen als de schrift hier niet veroordeelt ?

~~handenxxxafvanxNaomixx~~

Ja door die innerlijke noodzakelijkheid moet Orpa terug

en we hadden gezegd: ja waarom moet de één dit en de ander dat ?

waarom kan de ~~and~~ één niets anders dan dit kiezen  
 terwijl de ander het tegenovergestelde moet kiezen ?

-----  
 die één moest gaan, die ander moest blijven

die ander, Ruth ~~zid~~ : moeder hou op, ga niet tegen die vreemde draad

in mijn leven in, laat me geworden, ik moet gaan

Die ander, Ruth, had zich vastgehecht, vastgeklemd aan Naomi

die ander kleefde haar aan, zegt de Staten Vertaling.

-----  
 Zo stonden we daar bij de grenzen

en nu gaan we dan maar wat verder met dat gewone leven, waar

plots die geweldige woorden klinken bij dat douanehuis, die grensover-  
 gang. uw volk mijn volk, uw god mijn God waar gij sterft zal ik setreven

laten we vasthouden: speelt zich alles af in ons gewone leven

dat gewone leven van de mens tussen allerlie veel grotere en belangrijke  
 zaken door, als een stafvergadering, een promotie, de aanschaf van

toestelm, de voorbereidingen van een 25 jarig huwelijksfeest  
 dat gewoon leven van de mens, die zijn duiven voert, zijn vacatiefotós  
 inplakt

die naar de kerk gaat, trouw of minder trouw  
 of inplaats daarvan zijn loterijbriefje invult....

die een klein beetje moppert en een klein beetje blij is  
 dat gewoon leven waarbij de éne dag de ander opvolgt

maar waar alles zo zwevend zo onbeslist blijft

waar toch wilde felle gedachten,ideen, hartstochten hem bestormen

waar gehunkert wordt <sup>soms/</sup>naar een top, een piek, een berg

omdat de vaalheid van het bestaan zo terneer kan drukken

maar toch het blijft alles wat hangen

we proberen maar weer het beste ervan te maken

we doen zosals het uitkomt; t'Loopt nu eenmaal zoals het loopt

Voor het al te zondige deinzen we terug

het al te gekke, het wilde, het exotische, het nonconformisme

het woest religieuze lied, het extreme, het bijna krankzinnig vervoerde  
 vechten voor een ideaal .....

ach als we het hoe dan ook op onze beeldbuizen aanzien

t' beroert ons nauwelijks

we voelen ons van een andere orde, van een andere mode

we denken met naomi: gun dat meisje orpa een nieuwe liefde, nieuw moeder-  
schap

we denken met orpa: ik weet ook niet hoe het anders moet

t'moet maar komen zoals het komt; je weet nooit wat God nog wil

ik moet het maar aan Hem overlaten ...

d a t g e w o n e l e v e n...

daarom ,daarom zullen wij deze woorden verstaan, zullen we ze wel

verstaan ???? deze geweldige liefdesverklaring Uw volk mijn volk, uw God  
mijn God ?

-----  
 ach we begrijpen het allemaal zo, dat orpa gaan moet, dat naomi's kus

*inbrengt die heb ik nu  
 inbrengt die heb ik nu  
 (yke)*

een hartelijke kus is

En toch toch: God onthult ons dat het gewone leven niey kan blijven  
drijven op dat onbesliste, op die afgronden van dat vage  
bestaan....

Dat gewoon leven zal rusten op de beslissing op de daad Gods..

-----  
Tussen Kanaan en Moab zweven we  
en we hangen wat rond bij de grenzen van het heilige land  
en toch blijven we bij dat vage en onbesliste.

Kanaan, kanaan !!!!!!! Heilig Land, Gezegend Land !!!!!!! Maaaarrrrrr

Wij komen er niet; we halen de reis niet

en het komt tot niets met ons

Off .... het moest zijn, dat hier aan de grens de beslissing valt  
of het moest zijn, dat al dat heimelijke die heus niet zo zondige  
harttsuchten en al die overwegingen over God en de gemeente en zo  
omgesmolten worden tot die éne grote hartstocht, deze hier:

O, Gij mijn liefste... O, Gij mijn Volk, O Gij mijn God

neen het komt tot niets of het moest zijn, dat het vage ,zwevende  
naar buiten breekt in die éne daad, in die éne  
bruidelijke toewending, deze harttsuchtelijke  
liefdesverklaring/ UW VOLK MIJN VOLK UW GOD MIJN GOD.

*Maria van  
Miguel met  
die fles*

-----  
ja we gaan weer veel doen deze winter, veel praten, veel doen  
én deze én gene verantwoordelijkheid en deze takk en zus taak  
en het moet moet moet , ik wil zelf wel één van de motoren zijn  
maar gemeente dat, dat vage in uw hart maar niet wat blijft omzweven  
Dat uw hart zich vasthechte aan dit éne moment, aan dit NU !!!!!

-----  
Ja hoe moeten we het eerlijk eigenlijk tegen elkaar zeggen ???  
zeker dit klopt niet meer en zus doet het niet meer en dat loopt ook  
niet meer .....en de vrede en de naaste en de strukturen ja ja ja ja

Maar kom toch eerst eens tevoorschijn, zoals Ruth hier....

Kom eerst eens tot deze persoonlijke bruidelijke overgave, tot deze éne felle hartstocht: GOD GOD GOD GOD ....

Laat uw hartstocht zich toch klemme aan dat éne, aan die éne, die éne naast U..... zoals hier gebeurt:

En ruth klemde zich aan Naomi vast

Doet u dat toch allereerst, dat voorpp :

Ik bedoel: klemt u zich vast aan dat éne woord vanmorgen:

het is zondag, dag van Christus opstanding  
daarom gaan we naar de kerk, naar het Woord...

-----  
En ruth klemde zich aan Naomi vast..

Hoort wat hier gebeurt: Ruth klemt zich vaast aan deze berooide  
uitgeschudde verbitterde Naomi

En ze kan niet anders , het moet, uit een innerlijke noodzakelijkheid..

En het moet NU, NU zingt het haar keel uit, Nu breekt het lied der liefd  
naar buiten, Nu springt de belijdenis naar voren

niet morgeh, overmorgen, niet over 2 jaar.

Neen hier op deze grens, waar het nog alle kanten uitkan---

h i e r kiest ze, hier wordt de liefde verklaard:

Israël ik houd van je, God van Machlon , God van Naomi  
u bent mijn God, ik heb u lief

-----  
Neen Ruth heeft onderweg geen mooie belijdenisvolzinnen lopen repeteren  
Natuurlijk niet: Maar waar ze vroeger nooit woorden voor vond, vroeger  
als Machlon erover sprak en zij maar wat zweeg, dat ~~brak~~  
breekt h i e r nu los.

Hier bij deze grens breekt het los en het is een rivier die zijn  
weg verder gaat en zoekt, waarheen dan ook. Gelijk Ruth hierzegt  
tot in het sterven toe

Ruth kan niet meer weg. Zij m o e t mee

En zij klemde zich aan Naomi vast ...

En daar zow ik u toch nog wel even op willen wijzen: op deze daad

Zie, onbesliste zwevende mensenkinderen, wie er vast u gaat....

Net als bij Ruth , gaat een wduwfiguur naast U, ziet u dat wel?

Die arme berooide, lege doodvermoeide oude kerk, die bezig is één  
schreeuw tot God te worden: God is er nog toekomst ?

d i e g a a t n a a s t U.....

z i e t u d a t w e l , h e e f t u d a t w e l i n d e g a t e n . . . . .

u die ergens zweeft tussen de grens van Kanaan en Moab ????

Ruth klemt zich aan haar vast

en haar liefde is monogaam, gericht op die éne

en u weet dat is de ware liefde: die een wereld van mogelijkheden

verwerpt, er aan voorbijgaat maar die ZNE kiest ....

die man niet die vrouw niet, die jongen niet , maar d e z e ...

Ruth gaat aan dat alles voorbij/

Die God niet en Kamosch van Moab niet, en die religieuze hartstocht niet  
en dat godsdienstig leven niet en die wereldbeschouwing en mensbeschou-  
wing niet.....

ze verwerpt dit alles, sluit het allemaal buiten:

Dat oneindig velen van de sterren en het noodlot, en de eeuwige kringloop

van de natuur en een stuk zelfgemaakte godsdienstige schoonheid

ze verwerpt het en ze kiest kiest voor die God van de Thora, de God  
van het gesprek, die vreemde God van dat even vreemde Israel *Helelech*

En bruidelijk radikaal is haar overgave

want deze liefde gaat aan het vele voorbij en roept:

Ik zoek op mijn leger Hem dien mijn ziel liefheeft...

Ja gemeente , het is ergens niet zonder enige opzet, dat ik dit boekje  
in ons midden heb opengeslagen en in uw midden er iets van zeg....

WANT DEZE BRUIDELIJKE HARTSTOCHT TE KENNEN... ZO VERLIEFD TE ZIJN

ZO BRUIDELIJK IN JE OVERGAVE ZIJN.....RAAKT HET ONDER ONS NIET WAT

ONBEKEND EN.....ONBEMIND

MAAR ZAL DIT IN ONZE DIENST AAN GERECHTIGHEID, VREDE, WELVAART NIET  
DE BRON MOETEN ZIJN ?????

Is het niet door deze éne hartstocht dat Ruth later elke avond met een  
zak heuse tarwe thuiskomt en zo haar sociaal diakonale dienst aan de  
wereld van Naomi verricht ???? Komt dat niet door deze liefdesverklaring

Is het overdreven ? en onbekend ????

Inderdaad, maaaaarrrrr verliefd, verloofd en in de Geliefde Verloren

staat Ruth bevend op de grens van het heilige Land Kanaan  
Off, dat geen navolging verdiend ???

Die innerlijke stem nu eindelijk eens gehoor te geven en het

eindelijk uit te schreeuwen: Mijn God mijn Liefste ik ben de uwe  
en Gij de mijne ...

En is dat niet de top, de piek, de berg waarnaar u al jaren zoekt in uw  
gewone leven ????

Zijn wij, die zo bezig zijn met het huis en de inrichting niet hardop  
weg te vergeten waar het bij dat huis omgaat. Om de Geliefde zelf?  
zijn omhelzing en het omhelsd worden ?

Begrijpt u dan niet dat we heden om niets zo zitten te springen, dan  
om deze liefdesverklaringen ?

Steek ze dan af tegen die oude weduwe naas t u, de kerk  
waar gij, zult heengaan zal ik heengaan, waar gij zult vernachten ,zal  
ik vernachten waar gij zult ste ven zal ik sterven ....

dit volkje israël is mijn volk, en deze uw god is mijn God

Weet u dat , die weduwe de kerk daarop hartstochtelijk loopt te wachten  
weet u dat uw kinderen op deze hartstocht aan tafel wachten ???  
weet u dat dit lied der liefde staat te trappelen voor uw hart ?

-----  
ja t' is zwaar aan al dat vele, en al dat zwevende in uw hoofd en hart  
voorbij te gaan. én het is heel licht om die éne geliefde in de armen  
te vallen

En dat wilt u toch in uw gewone leven, **DE ENE GROTE HARTSTOCHT EN LIEFDE**  
**VINDEN EENMALIG BEMINNEN OMDAT MEN BEMIND WORDT ...**

Ruth gaat aan dat al les voorbij- van t' is zo moeilijk én ik geloof wel  
en zal je de kinderen nog voorbidden - ze vlucht aan dat allezs voorbij  
om de God van deze berovide toekomstloze vrouw in de armen te vallen..  
eeh stroohalm zegt u deze arme toekomstloze weduwe ??? Ja en Neen

Ja schijnt aller ellendigst weinig te zijn op een tocht door  
steenachtig land, niets anders dan deze oude weduwe, wiens God ze  
nauwelijks kent .....

En toch toch het zal alles blijken te zijn.... veel veel later....

Ruth waagt , springt, ze gaat

En op de tweesprong der wegen gaat ze aan alle liefdes voorbij  
en verklaart haar éne grote liefde

en wie.... wie is de bruidegom ?????

-----  
wat een woorden spreekt ze uit/ uw God mijn God ~~sterven~~, vernachten  
wat een woorden/ sterven en begraven met U...

t' is er uit voor ze t' weet

net als tussen een jongen en een meisje: ik houd van je....  
t' is eruit voor je weet wat je eigenlijk wel gezegd heb...

*was altijd. had je wel  
wilt ik  
etc.*

-----  
Ruth kind wat zeg je. Al je schepen achter je verbrand

geen verleden meer dan een verlaten verleden

geen toekomst dan deze toekomst, deze do odvermoeide deze nacht

deze stervende weduwe

-----  
Het gewone leven... Ja maar deze harttsochtelijke liefdesverklaring

doet het gewone leven trillen op zijn grondvesten

het is de steen in het voortkabbellend bestaan van het gewone  
leven

het zijn de rozen onderweg, op de weg van het gewone leven

wij zijn gewend achter deze hoge woorden vraagtekens te zetten

Maar voor Ruth is het grote avontuur begonnen en het gewone leven  
geen leeg leven meer

Voorbij, voorbij is alle zweven en afwachten en we zullen wel zien en

misschien morgen en we zullen t' maar aan God overlaten

voorbij is de grote dreiging van een avontuurloos leven, waarbij je

aan het einde moet zeggen: *en de éne grote liefde en harttsocht miste  
ik...*

*Daarom u wijst het vele af. Bemin toch eenmaal omdat je bemind bent*

Daar is - laat ik het dan maar eens zeggen- daar is maar één  
mogelijkheid in het leven/Die n a a s t Naomi en dat volk van haar  
er is maar één mogelijkheid in uw leven

naast dat volk en naast die HEER van dat volk  
Dat Hij uw grote en éne hartstocht is. La at u drijven naar de grens-  
overgang om het uit te schreeuwen/ Uw volk mijn volk uw God de Mijne

en met U zal ik vernachten sterven en begraven worden

*maar Zijn uitspraak (niet) zwaar! alleen de*  
Is het gemakkelijk wat Ruth doet? *van haar heb*

onnomelijk zwaar/ Dit zich vastklemmen aan Naomi, dit kleven aan dat  
andere volk, dat andere geslacht, dat andere geloof, die  
andere God.

Zal Ruth <sup>er ooit</sup> ~~er ooit~~ tussen komen in Bethlehem, in deze bloedsbanen komen  
of dit zwaar is ? *omdat*

Ieder vanmorgen in de kerk, die van buiten kwam, die voorheen niet  
geloofde, niet van dit volk was, die door manroof vrouw, vriend of boek  
er bij kwam, weet hoe zwaar dat is...

om dat andere volk, dat kerkvolkje aan te kleven, deze gans andere  
verborgen vreemde God aan te hangen

Is het gemakkelijk deze berooide weduwe, die heel haar volk  
re-pre-senteert aan te hangen? en het te wagen met de God van deze  
vrouw ?

heo moeilijk..

maar zie: deze vale armetierige in het zwart gekleede oude weduwe is  
haar genoeg..

Ja toch, want Naomi is toch s t e d e h o u d s t e r van Israel

toch is dit glasloze hongerige, soms blinde eigenwijze domme kerk-  
volkje voor Ruth aantrekkelijk genoeg. *Laat het ons gemeen zijn die kerk*

en de onzichtbare God van Israel is haar geweldig genoeg *val hij*

want Hij sleept haar over de grenzen..

Ruth, Ruth grijpt de punt van Naomi's weduwenkleed en laat zich over  
de grenzen trekken.

Zaccharia de profeet zal het gebeuren en zeg veel later:

en het zal zijn in die dagen, dat IO heidense mannen de slip van één enkele joodse man zullen vatsgrijpen en zeggen: wij gaan met U Zou het voor ons ook nu niet het moment gekomen zijn ?

O het is maar een slip , een stroohalm

en het kleed waarin de weduwe de kerk heden rondgaat, is vaal gescheurd, problematisch- ik weet het maar waag het kinderen waag het ouderen ... *med die bak bruin*

-----  
het gewone leven

maar hier in dat gewone leven speelt zich het geheim af...

hier is de verborgen God bezig zijn geschiedenis van Immanuel *god met ons* te realiseren

is deze weduwe, dat armetierige israël, dat gedeukte kerkvolkje het geheim? is deze *kerkdienst* ~~kerkdienst~~ het geheim ?

Ruth waagt

ja ze hebben Ruths hoge woorden vaak wegverklaard en gezegd:

Ruth trekt mee omdat ze een stukje machlon op naomi terugprojekteert das te schriel, te pover *dere kushlarn*

Het komt uit dieper bronnen *haar lief*

natuurlijk het gaat in de orde van het gewone leven

het als bij u en bij mij

Ruth belijdt eerst Naomi's V O L K: uw volk mijn volk

zeg niet: God moet toch voorop

dat is niet waar: Hoe kwam Ruth tot God en hoe U

via Gods Geest, zeker maar het ging zo gewoon via ouders, via een lied via via via, gewoon gezegd via de kerk *via bekering met een jongen v.d. kerk*

Naomi is stedehouster van Israel en brengt Ruth aan de grenzen van t'

heilige land  
zo ook wij: al die kleine diensten van verkondiging en sacramentsbedienin  
van een creche en een stukje onderwijs kwamen wij er  
een woord van dank aan de dienst der kerk is wel op zijn plaats  
want elk goed woord wat we spreken van Hulp ontwikkelingshulp, Vrede



Daar gaat Ruth, alles prijsgevend. t'Schijnt een stuk sterven te zijn  
 haar jeugd en jonge jaren, de god van Moab, ~~ze~~ geeft het op  
 een stuk sterven inderdaad: vernachten, sterven begraven  
 Zo trekt ze over de grensrivier door het water der jordaan...  
 het lijkt wel op de doop van deze morgen. Inderdaad..

daar gaat ze het steenachtige judese berglandschap in, de weg gaat  
 omhoog

en t' is allemaal weinig aantrekkelijk...

aar gaat ze/ Nietomdat ze een briefje uit de hemel of een engel

kreeg: ga uit uw land

maar dit is het gewone alledaagse leven, dat we bij het wassen der  
 baby, bij die conferentie aan die grens komen dat we het zeggen moeten

uw God mijn God

Aan de uiterlijke grens van Moab - een bepaald gebeuren -

wordt deze grens een innerlijke

-----  
 is het verlies die grote hartstocht volgen ?

Neen want die gingen spreken van winst *Sanctus . de rest dreef*

Ruth gaat. en ze gaat onder een belofte die ze nog niet kent

Deze belofte: **Geeft en u zal gegeven worden een goede neergedrukte  
 overlopende maat**

**Ruth het boekje van het gewone leven, boekje der weduwen  
 ja het is de roman van een vrouw, die slechts éénmaal kon liefhebben**

**en wie, ja wie is de geliefde ????**

Ruth bleef trouw aan de éne grote liefde al zou het veel leed brengen

Ik deed mijn liefste open maar mijn liefste was er niet meer

Ik ging naar buiten en de wachters sloegen mij . Hoe zal Ruth in  
 Bethlehem ontvangen worden ?

Maar ruth zegt tot de dochters van Israel: ik ben ziek van liefde

Ze gaat en hier is de ~~xi~~ wijsheid der heiligen

door deze wijsheid roept ze : uw God mijn God

zoals thoamas deze woorden eenmaal herhaalt Mijn <sup>Heer</sup> Mijn God

Het is deze liefde die wijsheid is, die roept aan de grenzen:  
 om één maal te beminnen omdat men bemint wordt  
 en wie zo dwaas is als Ruth om al het Moabitische geld en goed  
 over de balk te smijten, die wint een hele wereld  
 wie zo ziek is van liefde als Ruth, die wordt genezen door de Bruidegom  
 En wie hier goed kijkt bij de grens bij dit steenachtige pad naar  
 boven ~~zinkt~~, wendt beschieden zijn hoofd af  
 Want Ruth wordt al omhelsd door de geliefde  
 zodat de vraag, die eigenlijk al geen vraag meer is - in het gewone  
 leven blijft:

wie is toch deze liefste ?

amen.